

ОДА РАДОСТИ ИЛИ ДОБРОЧИНТЕЉ

Атеље 212

Сезона 2025/26.

Премијера:

31. јануар 2026.

Сцена Мира Триловић

Текст

Федор Шили

Режија:

Гордан Кичић

Федор Шили

ОДА РАДОСТИ ИЛИ ДОБРОЧИННИТЕЉ

Редитељ: ГОРДАН КИЧИЋ	(богата наследница): МИЛИЦА ТРИФУНОВИЋ Рајко Дмитровић (шпански амбасадор): СТЕФАН БУНДАЛО
Сценограф: Горчин Стојановић	Инспицијенткиња: Јована Поповић Суфлерка: Анка Милић Дизајн светла: Игор Миленковић Реализација светла: Марко Павловић Дизајн и реализација звука: Драган Стевановић Багзи Шминка: Дубравка Бушатлија
Костимографкиња: Снежана Вељковић	Асистенткиња редитеља: Анђела Крунић Помоћница редитеља: Мила Урошевић Асистенткиња сценографа: Ивана Крњић Асистенткиња костимографкиње: Милица Милутиновић Асистенткиња организатора: Мина Милица Љубисављевић Сликарски радови: Љубисав Милуновић Сарадница за шпански језик: Јована Поповић
Композитор: Иван Бркљачић	Фотограф: Бошко Ђорђевић
Кореографи: Милан Громилић и Небојша Громилић	Премијера: 31. 01. 2026. Сезона 2025/26. Сцена „Мира Траиловић“
Организатор: Бошко Радоњић	
Играју:	
Гроф Андрењи Иштван (племић): ГОРДАН КИЧИЋ Грофица Андрењи Ержебет (његова сестра): МИЛИЦА МИХАЈЛОВИЋ Иван Радисављевић (његов сестрић): ЂУРО БРСТИНА Милица Рашковић (служавка): МАРИЈА ЛИЈЕШЕВИЋ Драгомир Милосављевић (служавкин дечко): ИВАН МИХАИЛОВИЋ Јована Филиповић (докторка): ТАМАРА ДРАГИЧЕВИЋ Марија Јовановић	

РЕЧ ПИСЦА:

Кад сам почео да пишем „Ноћну стражу”, пре неких осам година, кренуо сам од једне магловите идеје: написати комедију која би се дешавала у Италији, почетком 1920-их година, где би у првом плану била група ликова потпуно огрезлих у декаденцији, који не би ни примећивали растући фашизам, који би за њих био у сасвим другом плану. Са том идејом нисам далеко догурао, само се прва рука „Ноћне страже” дешава у Напуљу, већ са другом руком је радња пребачена у Београд, тридесетих година прошлог века. Колико се сећам, нисам имао утисак да сам успео да направим довољно јаку везу између потпуно затвореног света у којем обитавају ликови комада и спољашњег света који надире са све већом опасношћу у њихове животе.

Учинило ми се, заправо, да су ми најзанимљивија ствар сами ликови, и да они сами по себи могу представљати, директно или посредно, друштвене проблеме, без позивања на спољашње друштвене околности. Било је нечег забавног у осмишљавању људи који би били потпуно себични, самозаљубље-

ни, самозаинтересовани, спремни на сваку нискост и подлост да би дошли до онога што желе, а притом да себе саме доживљавају као изузетно велику и племениту господу, упркос чињеници да сва њихова дела говоре управо супротно о њима. У таквим ликовима и у таквом понашању је било нечега што ми се чинило изузетно привлачним и плодним за комедију. И осам година касније, држи ме тај утисак, па сам осетио жељу да се вратим свету „Ноћне страже”, и том окружењу људи који на најелегантнији начин раде најниже могуће ствари. Тако је настала „Ода радости”, која се заправо хронолошки дешава пре „Ноћне страже”, и показује како се породица Андреџи нашла у позицији у којој се налази на почетку тог комада. Мислим да су ми амбиције са „Одом радости” исте као што су биле пре осам година. Желим пре свега да насмејем и забавим људе, али такође се надам да могу да искористим тај фантастичан простор који комедија доноси да се пружи критика људских слабости и мана. Та критика је наравно, у својој основи добронамерна, али ипак не сме изгубити извесну бриткост и горчину о стању света и

о људима који обитавају у њему. А свет и људи у њему ми се чине као једна универзална константа, тако да бих завршио ових неколико речи са једним цитатом из „Ноћне страже” који на крају није завршио у представи, али ипак, за мене представља неку основну идеју, или рецимо, мисао водиљу и тог комада и „Оде радости”:

АНДРЕЊИ:

Златно доба никад није постојало. Сва времена су иста, и сви људи у њима су исти. Мења се само то, да данас имамо струју, где смо јуче имали свеће, а прекјуче таму. А струја свеједно не побеђује таму, само је сакрива. Ипак мислим да пут напретка није у дијалектичком материјализму.

МАРИЈА:

Већ у монархији и племству?

АНДРЕЊИ:

О, знам да је све то бедно, отужно и кичасто, али ја сам у монархији и племству одрастао. Шта да вам кажем, ја сам племић, ништа друго не могу бити.

ФЕДОР ШИЛИ

Рођен у Београду.
Дипломирао драматургију
у класи професора Синише
Ковачевића на Академији
уметности у Београду.

Драме:
Чаробњак (Народно Позо-
риште Сомбор)
Ноћна стража (Атеље 212)
Београд – Лондон (Студент-
ски културни центар)
Београд – Беч (Омладинско
позориште Станиславски,
Беч)
Шта ће бити са свима нама
(ауторски пројекат са
Борисом Лијешевићем,
Народно позориште Тоша
Јовановић, Зрењанин)

Драматизације:
Мир у Итали Шандора Ма-
раија (Цсику Гергелу Сзин-
хаз, Темишвар)
Евгеније Оњегин Алексан-
дра Пушкина (Позориште
младих, Нови Сад)
Употреба човека Алексан-
дра Тишме (Нови тврђава
театар Чортановци/ Ујви-
деки Сзинхаз, Нови Сад/
Град Театар Будва/ Еаст
Вест Центар, Сарајево)
Читач по мотивима романа
Бернхарда Шлинка (Бе-
оградско Драмско Позо-
риште)
Мефисто Клауса Мана (Уј-
видеки Сзинхаз, Нови Сад)
Рат и мир Лава Толстоја
(Народно Позориште у Бе-

ограду)
Беснило Борислава Пекића
(Народно Позориште Сом-
бор)
Михаел Колхас Хајнриха
фон Клајста (Југословенско
Драмско Позориште)
Достојевски – мој живот Ане
Достојевске (Народно По-
зориште у Београду)

Драматург на представама:
Плодни дани (Атеље 212/
Културни центар Панчево)
Слуга двају господара (Град
Театар Будва/ Српско На-
родно Позориште Нови
Сад/ Народно Позориште
Тоша Јовановић Зрења-
нин)
Пети парк (БИТЕФ Театар/
БЕЛЕФ)
Лоренцачо (Југословенско
Драмско Позориште)
(Пра)Фауст (Београдско
Драмско Позориште)
Фауст – реконструкција
(Атеље 212)
Габријела (Театар Вук)

Награде:
Стеријина награда за
најбољи текст за *Чаробња-
ка*.
Специјална награда за
драматизацију *Употребе
човека* на Фестивалу пр-
воизведених представа у
Алексинцу.

Драма *Чаробњак* је штам-
пана у часопису Сцена.

Из интервјуа са Федором Шилијем

Борка Голубовић-Требјешанин

Политика

23.01. 2026

...Да ли је и како могуће у комедији приказати унутрашњу пустош и празнину ликова који су заробљени у свету материјалних вредности, а да се при томе не изгуби тон саосећања?

Кључно је питање какав однос гајиш према њима. Нушић је писао о томе како он воли све своје ликове. Такав однос и ја гајим према својим ликовима. Трудим се да их пишем из њихових перспектива, то јест, не користим их као оруђе да направим неку поенту, него их оправдавам. Ма какве нискости и лудости чинили, они увек налазе начине да то своје понашање оправдају као прагматично или нужно за сопствену добробит. По мени, у томе се налази кључ комедије. Ако приказујете ликове који чине све могуће нискости, али су убеђени да не раде ништа лоше, онда стварате ефектну комедију.

Комедија „Ода радости“ је наставак „Ноћне страже“. Колико је деликатно приказати свет у којем је новац постао централна вредност, а људи заборављају на истинске ствари попут љубави, пријатељства и унутрашњег мира?

По том питању следим свој унутрашњи инстинкт. На крају крајева, могућност да новац и комфор постану централне вредности наших живота је опасност која увек постоји, и која се врло реално може десити. Неки би рекли да се то већ и десило, мада ја не делим ту врсту песимизма. Само по себи је потпуно разумљиво да људи желе да имају финансијску сигурност, животну сигурност... Проблем настаје кад се све друго подреди тим жељама, што је управо оно што се догоди ликовима у „Оди радости“ и „Ноћној стражи“. Као што сам рекао, тим ликовима не прилазим као према негативцима, или са жељом да их

понизим, већ се трудим да их све разумем и оправдам.

Које су границе између смеха и сурове истине? Да ли их је могуће одржати у равнотежи у комичном изразу?

То је заправо нужност комедије. Балансирање смеха и истине је у самој основи тог жанра. Ако пишете о нечему што нема везе са стварношћу и у чему људи не могу да се препознају, тешко да можете написати добру комедију. Цела вештина се састоји у томе, да се одређени друштвени или људски проблеми провуку кроз комични филтер, тако да се публика томе може смејати, али на начин да се не изгуби препознатљивост и опасност проблема који се критикује. Управо зато и јесте тешко писати комедије. Она се често омаловажава као нижи жанр, нешто што служи пукој забави. Мени се чини да је то површно тумачење комедије.

Да ли хумор и иронија могу да помогну да се нагласи критика друштва, а да се истовремено задржи оптимизам и могућност промене?

У основи, увек треба бити оптимиста. Друго је питање колико је реално бити оптимиста. Али у сваком случају мислим да је за уметнике морални императив да макар указујемо на неправде, на људске слабости и мане, и да постављамо питање о томе у каквом се друштвеном стању налазимо. Кад се хумор користио на тај начин, створила су се нека од капиталних дела нашег драмског и књижевног стваралаштва: „Народни посланик“, „Ожалошћена породица“, „Страдија“, „Кир Јања“, „Балкански шпијун“, „Мрешћење шарана“... да наведем само неке од примера.

<https://www.politika.rs/scc/clanak/726712/za-umetnike-je-moralni-imperativ-da-makar-ukazuju-na-npravde>

ПРОДУКЦИЈА И ТЕХНИЧКА РЕАЛИЗАЦИЈА

Помоћник директора позоришта:
мр ГОРАН МИРКОВИЋ
Сектор технике и информационих
технологија
Координатор опреме /извођења
представа/: СЛОБОДАН ЦВЕТКОВИЋ
Графички уредник: МАРИЈА ЈЕВТИЋ
Графички дизајнер: АЛЕКСАНДАР
ТЕРЗИЋ

СЦЕНСКА ТЕХНИКА
Шеф сценске расвете: МАРКО ЂОКИЋ
Мајстор светла: ИГОР МИЛЕНКОВИЋ
Сценска расвета: ДРАГАН
МАСЛАРЕВИЋ, ДУШКО КОВАЧЕВИЋ,
МАРКО ПАВЛОВИЋ
Музички продуцент / дизајнер Звука:
ДРАГАН СТЕВАНОВИЋ – БАГЗИ
Мајстор звука: МИРОСЛАВ
ПЕТРУЉЕВИЋ
Звук: ЛИДИЈА МИРОВИЋ
Видео : ИГОР НИКОЛИЋ, СТЕФАН
РАЈНИНГЕР
Видео / Администратор ИТ система:
МАРКО РАДОЊИЋ
Креатор сценске маске: ДУБРАВКА
БУШАТЛИЈА
Маскер / власуљар: НЕВЕНА
ПЕТРОВИЋ, АНАСТАСИЈА ОТОВИЋ,
ЈЕЛИЦА МАРКОВИЋ
Мајстор позорнице: ВУЧЕ ВУЧЕТИЋ
Главни декоратер: ТОМИСЛАВ
РАДОСАВЉЕВИЋ
Декоратер цуг мајстор: АЛЕКСАНДАР
ЂУРЋИЋ, ЗОРАН СИМИЋ
Декоратери: МИЛОШ ЂИРИЋ,
МИЛОВАН МИЛОВАНОВИЋ, МИША
МУРАТОВСКИ, ДРАГАН ЂИРОВИЋ,
ВЕСЕЛИН ПЕТРОВИЋ, СИНИША
СИМИЋ, ДУШАН МИХАЈЛОВИЋ, ВОЈА
КОСТИЋ, ИВАН ЂОРЂЕВИЋ
Шеф транспорта: ПЕТАР БОЖАНИЋ
Транспорт: ЗОРАН ЈАНКОВИЋ,
СТЕФАН РАЊЕЛОВИЋ, МАТИЈА
МИЧИЋ, СТЕФАН МАНОЈЛОВИЋ
Главни реквизитер:
САША ПИВАЉЕВИЋ
Реквизитери: МИЛАН РАДОВИЋ,
ДЕЈАН СТОЈИЉКОВИЋ, МИЛОШ
РОДИЋ
Главни гардеробер: БРАНКО
ПЕТРОВИЋ
Гардеробери: СЛОБОДАНКА
ПЕТРОВИЋ, БОЈАНА ДОБРИЋ,
ГРОЗДАНА СТАНОЈЕВИЋ, ЕМА
ДЕМИРИ

Техничар за прање и хемијско
чишћење: МАРИНА ЗАРИЋ

СЦЕНСКА ОПРЕМА
Столарски радови:
Главни мајстор за израду декорске
опреме
МИЛАН ЦВЕТКОВИЋ
Браварски радови:
Главни мајстор за израду декорске
опреме
АНДРЕЈА ПЕТРОВИЋ
Кројачки радови:
Главни мајстор: ЉИЉАНА
МИЈАИЛОВИЋ
Сарадници на изради
специјалних делова костима:
НАТАША ЧАКИЋ СИМИЋ, ДАРКО
ИВАНОВИЋ, АЛЕКСАНДАР
СПАСИЋ, СРЂАН СИМИЋ
Израда мушких костима: ВЕЛИНКА
САВИЋ

Набавна служба: ПЕТАР ВЕЉКОВИЋ
Руководилац послова инвестиционог
и техничког одржавања: МИЛИЦА
МАРИНКОВСКИ

Помоћник директора позоришта
/ Сектор правних и финансијско
рачуноводских послова:
ВЕЛИМИР БУЛИЋ
Руководилац финансијско
рачуноводствених послова: МИРА
БРКИЋ

Помоћник директора позоришта /
Сектор продукције и маркетинга:
ЈЕЛЕНА ФАТИЋ
Координатор организације програма:
БОШКО РАДОЊИЋ
Шеф маркетинга: ЈОВАНА БУЛАТОВИЋ
Односи са јавношћу и маркетинг:
БИЉАНА ШЕГО
Координатор комуникација: АЊЉА
БРСТИНА

Драматуршкиња: ЈЕЛЕНА МИЈОВИЋ
Драматург: ДИМИТРИЈЕ КОКАНОВ

в.д.директора позоришта:
ГОРДАНА ГОНЦИЋ

2022

Београд